

Publicerad 2016-11-05 00:53 av Sigridanna

Någon som sökte sanning i sitt eget mörker

Mörkret får mig att se så mycket bättre
Själarna på stan är inte längre insekter surrandes i sin blasé
De är svarta gestalter i den gråblå periferin
Som vargar i snön under månskenet
På sin väg hem för att yla ur sig sin ångest ned i kudden
Ensamvargar som är fast i flockar av idioter
Ingen med en tanke på att fly
Det är ju fredagkväll
Och ingen vill vara själv

Fast jävlar vilken lögn
Jag sitter ju här helt själv
Kanske till och med helt självförvållat
Och skriver metaforer om folk jag genomskådat för längesen
Såna som är insekter
Om de som är som vargar
Om såna som fick lära sig att fem myror är fler än fyra elefanter
När jag insåg för längesen att man blir trampad på iallafall

En ännu större lögn
Jag har inte genomskådat ett skit
Och alla liknelser och metaforer flyr ut ur mig som spya
Som en slags förvirring i ett försök till att finna en mening
En mening i en text
En mening som makear sense
Eller vad fasen, kanske en mening i livet

En ensamvarg, som ser bättre (ut) i mörkret
Som stör sig på det ständiga surret
Som ylar i fyllan men även i kudden
Vars flock är de frånvarande vännerna
En som tror sig har genomskådat allt och alla
Kanske är man ingen ensamvarg
Egentligen är man nog bara en myra
som ständigt flyr trampande fötter

Som, som, som...

Det ligger nog en sanning i det

Eventuellt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sigridanna med Poeter.se id #85393 innehar upphovsrätten